

Cele șapte încercări ale lui Iov

Iacov 5.11

Roger Liebi

© R. Liebi; SoundWords, Online începând de la: 31.10.2018, Actualizat: 31.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Iacov 5.11

Iacov 5.11: Ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul Domnului, pentru că Domnul este plin de milă și îndurător.

Cu aceste cuvinte în epistola lui Iacov ni se îndreaptă atenția spre Iov. El a suportat suferințele lui cu răbdare neobișnuită. Prin aceasta el a devenit un exemplu pentru toți cei răscumpărați, care la fel ca el vor trece prin încercări.

Cartea Iov relatează despre șapte încercări diferite, pe care Iov a trebuit să le îndure:

1. Pierderea boilor și măgărițelor precum și aproape a tuturor slujitorilor care erau la ele (Iov 1.14,15)
2. Pierderea animalelor mici și aproape a tuturor slujitorilor, care le păzeau (Iov 1.16)
3. Pierderea cămilelor și aproape a tuturor celor care le pășteau (Iov 1.17)
4. Pierderea tuturor celor zece copii (Iov 1.18,19)
5. Boala grea a lui Iov (Iov 2.7,8)
6. Apelul soției de a se dezice de Dumnezeu (Iov 2.9,10)
7. Tăcerea celor trei prieteni ai lui Iov și gândurile lor greșite cu privire la Iov (Iov 2.11,13).

Aceste șapte încercări se împart în două grupe: primele patru au venit asupra lui Iov, după ce satan a apărut prima dată înaintea lui Dumnezeu. Grupa a doua l-a lovit pe Iov după ce satan a pășit a doua oară înaintea lui Dumnezeu contra lui Iov.

Reacțiile lui Iov la probele de adevărire nu au fost toate la fel: După primele patru „lovituri ale sortii” Iov s-a închinat lui Dumnezeu, nu a păcătuit și nu a făcut nici un reproș lui Dumnezeu. De asemenea și încercarea a patra și a cincea le-a suportat într-un mod admirabil. Relatarea inspirată divin însă nu mai spune aici, spre deosebire de Iov 1.22, că Iov nu ar mai fi săvârșit nici un păcat. Se spune simplu, că acest bărbat greu încercat, în toate acestea n-a păcătuit cu buzele lui (Iov 2.10).

Dacă în epistola lui Iacov se spune: „Ați auzit de răbdarea lui Iov”, trebuie să ne gândim în mod deosebit la răbdarea lui Iov în legătură cu primele șase încercări. În încercarea a șaptea Iov nu a răbdat cu adevărat. În timp ce suferințele lui Iov în primele șase încercări erau suferințe spre onoarea lui Dumnezeu, în cazul celei de-a șaptea încercări este vorba de suferințe pentru educarea acestui om mare al lui Dumnezeu.

Este uimitor: primele șase încercări au adus nenorociri nespuse de mari asupra lui Iov – și cu toate acestea Iov a rămas biruitor. Ultima încercare era cu siguranță foarte neplăcută, însă cu siguranță era ceva care trebuia suportat cu un „spate mai lat”. Însă aici Iov ratează! El a blestemat nașterea sa și a început să facă lui Dumnezeu reproșuri grele și mari.

Ce înseamnă când prietenii vechi tac și își fac gânduri? Iov avea sensibilitate destulă, ca să simtă că prietenii lui pun la îndoială viața și comportarea sa și își făceau gânduri, dacă nu cumva s-au înșelat cu privire la el. „Cum poate Iov să fie un credincios fidel, dacă el suferă acum așa de greu?”, așa gândeau ei despre prietenul lor de odinioară. Discuțiile lor de mai

târziu într-un ton dușmănos, lipsit de dragoste, au dat în cele din urmă dreptate simțământului lui.

Oricât de neînțeles pare să sune, această ultimă încercare era pentru Iov cea mai grea încercare, căci ea l-a lovit acolo unde noi toți suntem deosebit de sensibili: în ceea ce gândești despre tine ca credincios. Dumnezeu a permis această încercare, ca să dea pe față ceva din inima lui Iov: orgoliul în credințioșia, dreptatea și devotamentul său față de Dumnezeu.

În timp ce îndemnurile celor trei prieteni „înțelepți” ai lui Iov l-au mânat tot mai mult în direcția greșită, cuvintele echilibrate ale lui Elihu și vorbirea lui Dumnezeu l-au condus din furtună la țel: În Iov 42.1-6 ni se arată cum Iov recunoaște și mărturisește că mândria lui spirituală este păcat.

Ceea ce Elifaz a spus din motive false, a devenit în cele din urmă realitate: „Din șase necazuri El te va scăpa; și în șapte nici un rău nu te va atinge” (Iov 5.19). Domnul l-a scos pe Iov afară din necaz și l-a binecuvântat mult mai mult decât înainte. Fiecare încercare este limitată în timp, și la sfârșit Domnul ține pregătită o binecuvântare nouă. La aceasta trebuie să ne gândim, când în epistola lui Iacov se spune: „Sfârșitul Domnului (adică, sfârșitul bun, pe care El l-a dat) l-ați văzut, pentru că Domnul este plin de milă și îndurător.”

Tradus de la: [Die sieben Prüfungen Hiobs](#)

Titlul original: „Die sieben Prüfungen Hiobs”
din periodicul lunar *Halte fest*, 1992, pag. 295–308
cu acordul binevoitor al editurii Beröa-Verlag, Zürich

Traducere: Ion Simionescu